

MEHDÎLİK (3)

(...dünden devam)

Azerbaycan'da tanıştığımız mihmandarımız olan şimdiki Şeyhulis-lâm (o zamanki şeyhu'l-islâm yardımcısı) Paşazâde Hac ı Allahaşûkür'e:

– Böyle hayâlî şeye ne diye inanıyorsunuz? dediğimde:

– Halkın birleşmesi, inançlarının diri ve canlı kalması için buna inanmalarında yarar vardır. Yoksa ben de bilirem ki bir insan, asırlarca yaşayamaz, cevabını almıştım.

Tâ Kıyâmete kadar sürecektir uzun zaman içinde sadece oniki halî-fenin geleceği, akla uygun değildir. Ayrıca her yüzyılda bir müceddid geleceği hakkında rivayet edilen hadîse de aykırıdır. Her yüzyılda bir müceddid gelecekse, Kıyâmet in ne zaman kopacağı belli olmadığına göre müced-didlerin sayısı onikiyi çok geçer. Şimdi 1420. Hicret yılında bulunuyoruz. Allah'ın Elçisi'nden bu yana 14 asır geçmiştir. Demek ki ümmet içinde en az on dört müceddid gelip geçmiştir. Bu müceddidler ümmetin velîleri sayılırlar. O halde ümmetin işlerini adâletle yönetecek olanları oniki ile sınırlamak gerçeklere uygun görünmüyor.

Kur'ân-ı Kerîm'de Îsâ'nın öleceği, hattâ öldüğü (Nisa: 98/4) ve Enbiyâ: 73/34'ncü âyette Hz. Muhammed 'den önce hiçbir insana ebedî yaşama verilmediği, ondan öncekilerin hepsinin öldüğü; Hz. Muhammed 'in de bir gün öleceği belirtildiğine göre Îsâ 'nın öldüğüne inanmak gerekir. Ancak Îsâ , genelde Hristiyan ların sandıkları gibi öldürülmemiş, asılmamış, Allah onu Yahû-dî lerin şerrinden kurtarmıştır. Yahûdîler , Îsâ 'ya benzettikleri birini Îsâ diye asmışlardır. Hz. Îsâ

da onların gözlerinden kaybolup emin bir yere gitmiş ve orada normal bir şekilde vefat etmiş, ruhu da göklere yükselmiştir.

Îsâ'nın ineceğine ve İslâm şer'atıyla amel edeceğine dair hadîsler, eğerdoğruiseşöylete'vîledile bilir:

Bir peygamberin dini yaşadıkça kendisi ma'nen yaşamaktadır. Îsâ

'nın fikriyatını Yahûdîler

öldürememişlerdir. Bilâkis onun tebliğleri yayılmış, Yahudîliğe egemen olmuştur. Onun ruhunu temsil eden ümmeti, bir gün ismen olmasa bile, ma'nen Hz. Muhammed

'in fikriyatını benimseyecek, onları uygulayacaktır. Bunlar görünürde Îsâ

mensubu olsalar bile, uygulamada İslâm'ın özüne mensub olacaklardır. Yahut tamamen

Hristiyan

lığı bırakıp İslâm'a dönmeleri de muhtemeldir.

Nitekim XX. Asrın sonunda Avrupa'da İslâmın sesi yavaş yavaş duyulmaya başlamıştır. Afrika ve Amerika

'da müslümanlık sür'atle yayıl-maktadır. İslâmın anlaşılmasına engel olan, onun hüviyetini değiştirerek, çarpıtarak Avrupalılara anlatan misyonerler, yeni yetişen yansız bilim adamlarının çabalarıyla yavaş yavaş bu tutumlarından vazgeçmek zorunda kalmışlardır. İslâm, olduğu gibi anlatıldığı takdirde Avrupa

'da ve dünyâ'nın her yanında hâkim duruma geçeceğinde şüphe görmüyoruz.

Bu hadîslerde servetin çok artacağı, zekât verilecek kimsenin bulunmayacağı, insanların tam bir barışa kavuşacakları ifade edilmektedir. Belki birbirlerine yaklaşan, fikren ilerlemiş insanlar, sorunlarını dövüşle değil, görüşmelerle çözümleyecekler, artık eskisi gibi birbirlerine saldırmayacak, barış içinde kardeşçe yaşayacaklardır. Zaten İslâm'ın ruhu da barış ve kardeşliktir.

Henüz böyle bir düzen uzaklarda ise de eski yıllara göre insanların, birbirlerine daha çok yaklaştıkları, birbirlerini daha iyi anlamaya başla-dıkları da bir gerçektir. Belki Birleşmiş Milletler Örgütü, gittikçe güçlenip dünya ulusları arasında tam ve âdil bir hakem rolü oynar, uluslararası ilişkilerde adâlet, barış ve huzur sağlanır.
